

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น¹ โรงเรียนมัธยมสิริวัณวี ๓ ฉะเชิงเทรา

Factors Affecting Violent Behaviors of Secondary School Students in Matthayomsiriwanwari 3 Chachoengsao School

สุบรีชา ชุมนาณพุฒิพงษ์*

เพ็ญประภา นาเคน

อัญชลิกา เพื่องฟุ่ง

ภัตราวดี มากมี

วิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา

*e-mail: preechapaya@gmail.com

Supreecha Chumnanphuttiphon

Penprapa Naken

Anchalika Fuangfung

Pattrawadee Makmee

College of Research Methodology and Cognitive Science, Burapha University

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสิริวัณวี ๓ ฉะเชิงเทรา กับความผูกพันทางจิตใจกับครอบครัว การเปิดรับสื่อที่มีความรุนแรง และการพบเห็นเหตุการณ์ที่รุนแรงในชุมชนและ (2) เพื่อค้นหาตัวแปรทำนายพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมสิริวัณวี ๓ ฉะเชิงเทรา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 210 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความเบ็คแคมโด้ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ตัวแปรการพบเห็นความรุนแรงในชุมชนและตัวแปรการเปิดรับสื่อที่มีความรุนแรง มีความสัมพันธ์พหุคุณกับตัวแปรพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงเท่ากับ .87 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรการพบเห็นความรุนแรงในชุมชน และตัวแปรการเปิดรับสื่อที่มีความรุนแรง ร่วมกันทำนายตัวแปรพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ได้ร้อยละ 76 ตัวแปรทำนายพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงที่มีค่าการทำนายสูงสุด คือ ตัวแปรการพบเห็นความรุนแรงในชุมชน ที่สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงได้ร้อยละ 87

คำสำคัญ: พฤติกรรมความรุนแรง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมสิริวัณวี ๓ ฉะเชิงเทรา

Abstract

The research purposes were (1) to study a multiple relationship between violent behaviors of students in junior high school Matthayomsiriwanwari 3 Chachoengsao School, emotional bounds within a family, violent media exposures, and experiences of being witnessed to the violence in a community, and (2) to find out variables used to predicate the violent behaviors of students in junior high school Matthayomsiriwanwari 3 Chachoengsao School. The sample was 210 students studying in the lower secondary school in 2nd semester of 2015 academic year. The research tool used in collecting data was a questionnaire inquiring about factors affecting violent behaviors of junior high school students. Statistics used in analyzing data were mean, standard deviation, distribution coefficient, skewness and kurtosis, and multiple regression analysis. The results revealed that variables related to experiences of being witnessed to the violence in a community and violent media exposures (MED) had a multiple relationship with violent behaviors at .87 with significantly statistical difference at .01 level. The variables of social observation in community (SOC) and violent media exposure could predicate the degree of violent behaviors in the community (VIO) for 76 percent and can predicate the behaviors of violence (VIO) for 87 percent.

Keywords: Violent Behaviors, Secondary School Students, Matthayomsiriwanwari 3 Chachoengsao School

บทนำ

ปัจจุบันข่าวการใช้ความรุนแรงในครอบครัวมีให้เห็นได้ทุกวันไม่ว่าจะเป็นทางสื่อโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ กระทั้งสื่อออนไลน์ที่เข้าถึงได้ทุกวัย อย่างกรณีข่าวการใช้ความรุนแรงภายในครอบครัว ลูกฆ่าพ่อแม่บังเกิดเกล้า หรือแม้กระถั่งพ่อแม่ลูกที่เป็นสายเลือดของตนเองเป็นต้น (National Economic and Social Advisory Council, 2001)

ความรุนแรงบางอย่างเป็นผลมาจากการความคิด ความเชื่อของคนในสังคมที่กระทำระหว่างกัน บางอย่างเกิดจากภาวะจิตใจที่ผิดปกติของคนในสังคม บางอย่างเป็นความรุนแรงที่กระทำระหว่างคนในกลุ่มชั้ดและบางอย่างเป็นภัยทางสังคมซึ่งพบเห็นได้บ่อยขึ้นในปัจจุบัน การกระทำรุนแรงอันเกิดจากความคิด ความเชื่อของคนในสังคม เป็นสิ่งละเอียดอ่อน บางอย่างแฝงมากับความเชื่อในรูปแบบของค่านิยม หรือ สืบทอดผ่านทางวัฒนธรรมประเพณีในแต่ละสังคม จนเกิดการยอมรับและมักมองข้ามลักษณะความรุนแรงที่ปรากฏ การกระทำรุนแรงที่เกิดขึ้นระหว่างคนในกลุ่มชั้ด ปัจจุบันเป็นปัญหาใหญ่ของสังคม ซึ่งความรุนแรงที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่จะเกิดในครอบครัว โรงเรียน หรือ ชุมชนที่อยู่ใกล้ชิดกัน ลักษณะความรุนแรงมีตั้งแต่ดุเดือดถึงคุกคามทางเพศ ด้วยวิธีการแบบๆ ทำร้ายร่างกาย และคุกคามทางเพศ ส่วนใหญ่เกิดกับเด็กและผู้หญิง (National Economic and Social Advisory Council, 2001)

จากการศึกษาวิจัยต่าง ๆ ปรากฏว่าข้อมูลของการกระทำรุนแรงระหว่างคนในกลุ่มชั้ดที่น่าสนใจมีหลายประการ เช่น การข่มขืนผู้หญิงส่วนใหญ่เกิดกับวัยผู้ใหญ่ คือ อายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ในช่วงเวลา 18.00–24.00 น. ส่วนใหญ่เกิดเหตุในโรงเรียนและเป็นการกระทำของญาติหรือเพื่อนสนิท โดยมักมีการดื่มสุรา ก่อนก่อเหตุเสมอ สำหรับการละเมิดทางเพศในโรงเรียน เด็กที่ถูกละเมิดทางเพศส่วนใหญ่มาจากการกระทำที่ไม่อนุญาต หรือแทรกแยก และครอบครัวไม่มีมีความสัมพันธ์ดีต่อกัน โดยทางโรงเรียนไม่มีกฎระเบียบ และวิธีการจัดการเรียนการสอนหรือมีความร่วมมือกับผู้ปกครองในการป้องกันปัญหา แม้แต่ในครอบครัวเองก็เกิดความรุนแรงในการอบรมเลี้ยงดู โดยเด็กจะได้รับการเลี้ยงดูด้วยวิธีการที่รุนแรงในด้านจิตใจและร่างกาย ที่น่าสนใจ คือ ผลการวิจัยพบว่า เกิดการรับรู้ที่ต่างกันระหว่างเด็กกับผู้ปกครอง กล่าวคือ เด็กจะรับรู้ว่าถูกเลี้ยงดูด้วยวิธีการรุนแรงมากกว่าผู้ปกครองที่รับรู้ว่าได้กระทำรุนแรงกับเด็ก และผู้หญิงที่ถูกกระทำรุนแรงในครอบครัวจะถูกกระทำรุนแรงทางจิตใจมากที่สุด รองลงมา คือ ทางเพศและทางร่างกาย ส่วนใหญ่ถูกกระทำโดยสามี (National Economic and Social Advisory Council, 2001)

โรงเรียนมัธยมสิริวัฒน์ ๓ ฉะเชิงเทรา เป็นโรงเรียนหนึ่งซึ่งนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ประสบกับปัญหาความรุนแรง ส่งผลกระทบต่อกระบวนการทางสังคมเป็นอย่างมาก ส่วนใหญ่เหตุการณ์การทะเลาะวิวาท ในแต่ละครั้งมักจะมีผู้บาดเจ็บหรือแม้กระถั่งเสียชีวิต และรูปแบบการทะเลาะวิวาทนั้นมักจะเกิดขึ้นในที่สาธารณะ

เช่น ห้างสรรพสินค้า ป้ายรถประจำทาง บันรถประจำทาง เวทีคอนเสิร์ต โต๊ะสนุกเกอร์ ตลาดหรือบิเวนหน้าโรงแรม เป็นต้น (Hongthong, 2007) สถิตินักเรียน นักศึกษา ก่อ เหตุุทุ่ลapeวิชาจากก่อวิจัย สำนักงานยุทธศาสตร์ สำรวจ สำนักงานสำรวจแห่งชาติ ตั้งแต่ พ.ศ.2553-2555 จะเห็นได้ ว่า ในปี พ.ศ.2553 มีจำนวนนักเรียน นักศึกษา ทุ่ลapeวิชา ถึง 2,662 ครั้ง ปี พ.ศ.2554 มีจำนวนนักเรียน นักศึกษา ทุ่ลapeวิชา 2,017 ครั้ง ที่มีจำนวนลดลงอาจเนื่องมาจาก การเกิดอุทกภัยครั้งใหญ่ในช่วงปลายปี และปี พ.ศ.2555 (ข้อมูลระหว่างวันที่ 1 มกราคม ถึง 16 สิงหาคม 2555) มี จำนวน 1,222 ครั้ง และยังมีสถิตินักเรียน นักศึกษา ก่อเหตุ ทุ่ลapeวิชา สถานีสำรวจที่เกิดเหตุมากที่สุดจากก่อวิจัย สำนักงานยุทธศาสตร์ สำรวจ สำนักงานสำรวจแห่งชาติ จาก ปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าว ปัญหาการก่อเหตุทุ่ลapeวิชา ของนักเรียนอาชีวศึกษา เป็นปัญหาที่มีความรุนแรงมาก และเป็นปัญหาเรื้อรังที่ยังไม่สามารถหามาตรการป้องกัน และแก้ไขได้อย่างชัดเจน ปัญหานี้ส่งผลกระทบต่อสังคมทั้ง ในด้านความปลอดภัยของชีวิต ความสียหายต่อทรัพย์สิน สาธารณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งส่งผลกระทบต่อตัวเยาวชน เหล่านี้ในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นผลการศึกษา หรือใน ด้านสุขภาพจิตของเด็กที่อาจจะเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนไป ในทางก้าวร้าว รุนแรง ซึ่งอาจจะนำไปสู่การเป็นอาชญากร ในที่สุด หากปัญหาดังกล่าวไม่ได้รับการป้องกันและแก้ไข อย่างถูกวิธี (Kongpreepan, 2001) ปัญหาการใช้ความ รุนแรงเหล่านี้ปรากฏให้เห็นตามสื่อต่าง ๆ มากมายและ วิธีการรับข้อมูลเหล่านี้ก็สามารถใช้ช่องทางต่าง ๆ ใน การ เลือกรับได้หลากหลายช่องทางโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่อยู่ ในช่วงวัยที่กำลังจะเปลี่ยนแปลงอย่าง เช่นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่อยู่ในช่วงพัฒนาที่ ห่างไกล โรงแรมมัธยมศิริวัณวี ๓ ฉะเชิงเทรา เป็นอีก โรงแรมหนึ่งที่อยู่ห่างไกล พบว่า จากบันทึกพฤติกรรม นักเรียนของฝ่ายปกครองในและแต่ละปีที่ผ่านมา พบว่า นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นระดับชั้นที่มี ประวัติในการบันทึกพฤติกรรมที่เป็นการกระทำที่ผิดต่อ ระเบียบของโรงเรียนมากกว่า นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยพฤติกรรมที่กระทำผิด เช่น การ ทุ่ลapeวิชา ข่มขู่ สุบบุหรี่ เป็นต้น

ดังนั้น จึงเห็นว่าปัญหาการพฤติกรรมความ รุนแรงของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีแนวโน้มที่จะรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ และยังจะส่งผลกระทบกับ ผู้ที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไปเป็นอย่างมาก หากปัญหา นี้ยังไม่ได้รับการป้องกันและแก้ไขอาจก่อให้เกิดความ สียหายทั้งที่ประเมินได้และไม่ได้สูงมากยิ่งขึ้น จึงมีความ

ต้องการที่จะศึกษาพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงแรมมัธยมศิริวัณวี ๓ ฉะเชิงเทรา เพื่อที่จะได้นำมาผลการศึกษาไปเป็นข้อมูล หรือแนวทางในการหาสาเหตุหรือที่มา โดยการทำความ เข้าใจและทราบถึงที่มาของปัญหาอย่างเจาะจงมากขึ้น และนำไปสู่มาตรการการป้องกัน แก้ไข รวมถึงลดความ รุนแรงของปัญหาการใช้ความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงแรมมัธยมศิริวัณวี ๓ ฉะเชิงเทรา อีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม ความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงแรมมัธยมศิริวัณวี ๓ ฉะเชิงเทรา กับความผูกพันทางจิตใจกับ ครอบครัว การเปิดรับสื่อที่มีความรุนแรง และการพบเห็น เหตุการณ์ที่รุนแรงในชุมชน

2. เพื่อค้นหาตัวแปรทำนายพฤติกรรมความ รุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงแรมมัธยมศิริวัณวี ๓ ฉะเชิงเทรา

วิธีการวิจัย

กลุ่มประชากรได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ของโรงเรียน มัธยมศิริวัณวี ๓ ฉะเชิงเทรา จำนวนทั้งสิ้น 438 คน

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ของโรงเรียน มัธยมศิริวัณวี ๓ ฉะเชิงเทรา จำนวน 210 คน ได้มาโดย วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน โดยมีขั้นตอนในการสุ่ม ตัวอย่างดังนี้ กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 20: 1 ตาม แนวคิดของ Hair, Black, Babin & Anderson (2010) กล่าวคือ ควรใช้จำนวนหน่วยตัวอย่างอย่างน้อย 20 หน่วย ต่อตัวแปรสังเกตได้ 1 ตัว เพื่อให้ได้สมการที่เชื่อถือได้ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง 20 คน ต่อ 1 ตัวแปรสังเกตได้ ด้วยการศึกษาตัวแปรทำนายทั้งหมด 3 ตัว จึงได้ขนาดกลุ่ม ตัวอย่างขั้นต่ำเท่ากับ 60 คน เพื่อลดความคลาดเคลื่อน จึง เพิ่มกลุ่มตัวอย่างเป็น 210 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น แบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นมาจากการวิจัยของ Worakleap (2009) จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบสอบถามในเชิงปริมาณ แบบพร้อมนา เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การ ทดสอบพหุคุณ เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความ รุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงแรมมัธยมศิริ

วันวารี ๓ ฉะเชิงเทรา ซึ่งจะศึกษาถึงการแสดงพฤติกรรมความรุนแรง (Violent Behavior) ของนักเรียน ความผูกพันทางจิตใจกับครอบครัว (Family Attachment) การเปิดรับสื่อที่มีความรุนแรง (Violent Media) และการพบทึบความรุนแรงในชุมชน (Community Violent) โดยได้ดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นตอนดังนี้

- (1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรง
- (2) ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบสอบถาม จากตำรา เอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมความรุนแรง เพื่อนำมาปรับปรุงและสร้างแบบสอบถาม
- (3) สร้างแบบสอบถามตามหลักเกณฑ์ให้ครอบคลุมเนื้อหาโดยศึกษาจากแบบสอบถามและแบบทดสอบต่าง ๆ ที่มีลักษณะใกล้เคียง
- (4) นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา
- (5) นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิไปวิเคราะห์หาความตรงเชิงเนื้อหา พบร้า ค่าความตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ .86
- (6) นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองใช้กับประชากรในโรงเรียน สนานมชัยเขต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 6 จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนที่มีความใกล้เคียงกับโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และ
- (7) นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้กับประชากรในโรงเรียน สนานมชัยเขต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 6 จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีความต้องการเรียนรู้สูง จำนวน 30 คน และ

แบบสอบถามชนิดปลายปิด แบ่งออกเป็น 6 ตอน ดังนี้ (1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถ้าแบบเลือกตอบ (2) วัดพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียน (3) วัดความผูกพันทางจิตใจกับครอบครัว (4) วัดการเปิดรับสื่อที่มีความรุนแรง (5) วัดการพบทึบความรุนแรงในชุมชน และ (6) วัดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ฉะเชิงเทรา ซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด (5) มาก (4) ปานกลาง (3) น้อย (2) และน้อยที่สุด (1)

สำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียน

มัธยมศิริวัณวี ๓ ฉะเชิงเทรา กำหนดช่วงคะแนนเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมรุนแรง 5 ระดับ คือ 4.50-5.00=มากที่สุด 3.50-4.49=มาก 2.50-3.49=ปานกลาง 1.50-2.49=น้อย และ 1.00-1.49=น้อยที่สุด

เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ระหว่างวันที่ 9-12 เมษายน พ.ศ.2559 ได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์กลับคืนมาจำนวน 210 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล (1) วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เพื่อให้ทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่างและลักษณะการแจกแจงของตัวแปร โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความเบ็คแวนโนดิ่ง ของตัวแปรแต่ละตัวที่ใช้ในการทำนาย พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงโดยใช้โปรแกรม SPSS ในการวิเคราะห์ข้อมูล (2) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เป็นการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณโดยใช้โปรแกรม SPSS และ (3) วิเคราะห์ตัวแปรที่สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณ 2 วิธี คือ แบบใส่ตัวแปรพร้อมกัน (Enter) และแบบตัวแปรเป็นขั้นตอน (Stepwise) เพื่อให้ได้สมการทำนายพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นพบว่า ตัวแปร การพบทึบความรุนแรงในชุมชน (SOC) และตัวแปรการเปิดรับสื่อที่มีความรุนแรง (MED) มีความสัมพันธ์พหุคุณกับตัวแปรพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงเท่ากับ .87 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรการพบทึบความรุนแรงในชุมชน (SOC) และตัวแปรการเปิดรับสื่อที่มีความรุนแรง สามารถอธิบายความแปรปรวนตัวแปรพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง (VIO) ได้ร้อยละ 76

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปรปรากฏว่า ตัวแปรพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงเป็นตัวแปรที่สัมพันธ์กับตัวแปรอื่นมากที่สุดหรือเกือบทุกตัว ส่วนตัวแปรการพบทึบความรุนแรงในชุมชน เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่นน้อยที่สุด (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในการทำนายพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

ตัวแปร	VIO	FAT	MED	SOC
VIO (Violent Behavior)	1.00			
FAT (Family Attachment)	0.40	1.00		
MED (Violent Media)	0.66**	0.56**	1.00	
SOC (Community Violent)	0.87**	0.45**	0.68**	1.00

**P< .01, *P< .05

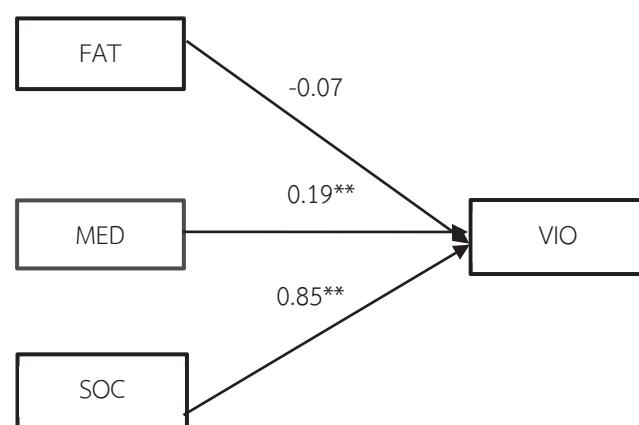
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการทำนายพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ด้วยวิธีการถดถอยพหุคุณแบบใส่ตัวแปรพร้อมกัน พบร่วมกัน พบร่วมกัน พบว่า ตัวแปรทั้ง 3 ตัว ความแปรปรวนของตัวแปรตามสามารถอธิบายได้ด้วยความแปรปรวนของตัวแปร

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคุณระหว่างตัวแปรทำนายพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงแบบใส่ตัวแปรพร้อมกัน (n=210)

แบบใส่ตัวแปรพร้อมกัน			
ตัวแปรทำนาย	b	SE b	β
Constant	0.11	0.25	-
FAT (Family Attachment)	-0.07	0.09	-0.03
MED (Violent Media)	0.19	0.07	0.14**
SOC (Community Violent)	0.85	0.05	0.79**

R square=0.76 R=0.87

*P< .05, **P< .01

*P< .05, **P< .01

รูปที่ 1 โมเดลการถดถอยพหุคุณในการทำนายพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงแบบใส่ตัวแปรพร้อมกัน

ตัวแปรทำนายที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ตัว ได้แก่ ตัวแปรการพบร่องความรุนแรงในชุมชน (SOC) และตัวแปรการเปิดรับสื่อที่มีความรุนแรง (MED) เขียนสมการถดถอยพหุคุณได้ดังนี้

สมการถดถอยพหุคุณในรูปค่าแหนดิบ คือ

$$\hat{Y}_{VIO} = 0.11 - 0.07 Z_{FAT} + 0.19 Z_{MED}^{**} + 0.85 Z_{SOC}^{**}$$

สมการถดถอยพหุคุณในรูปค่าแหนดิบ คือ

$$\hat{Z}_{VIO} = -0.03 Z_{FAT} + 0.14 Z_{MED}^{**} + 0.79 Z_{SOC}^{**}$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการนำมายพฤติกรรมความรุนแรงด้วยวิธีการถดถอยพหุคุณแบบใส่ตัวแปรเป็นขั้นตอนพบว่าตัวแปรที่ถูกเลือกเข้าสู่สมการมีเพียง 2 ตัว คือ ตัวแปรการพบที่มีความรุนแรงในชุมชน (SOC) และตัวแปรการเปิดรับสื่อที่มีความรุนแรง (MED) เรียงลำดับการเข้าสู่สมการตามลำดับ

ในขั้นตอนแรก ใส่ตัวแปรการพบที่มีความรุนแรงในชุมชนเป็นตัวแปรที่หนึ่งผลการตรวจสอบในขั้นแรก ปรากฏว่า ตัวแปรการพบที่มีความรุนแรงในชุมชนสามารถนำมายพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงได้อย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .01 อธิบายความแปรปรวนของตัวแปรพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงได้ร้อยละ 75

ในขั้นตอนที่สอง ใส่ตัวแปรการเปิดรับสื่อที่มีความรุนแรง เป็นตัวแปรที่สองผลการตรวจสอบในขั้นตอนที่สอง ปรากฏว่าตัวแปรการเปิดรับสื่อที่มีความรุนแรงสามารถนำมายพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงได้ร้อยละ 76 (ตารางที่ 3 และ รูปที่ 2)

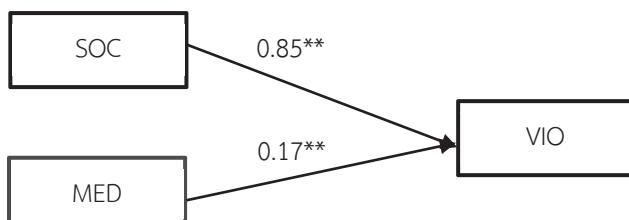
ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณระหว่างตัวแปรนำมายพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงแบบใส่ตัวแปรเป็นขั้นเป็นตอน

ตัวแปรนำมาย	ขั้นตอนที่ 1			ขั้นตอนที่ 2		
	b	SE b	β	b	SE b	β
SOC (Community Violent)	0.94	0.04	-	0.85	0.05	0.78**
MED (Violent Media)	-	-	-	0.17	0.07	0.12**
Constant	0.27	-	-	-0.03	0.16	-

R = 0.87 R square= 0.75

R = 0.87 R square=0.76

*P< .05, **P< .01

*P< .05, **P< .01

รูปที่ 2 โมเดลการถดถอยพหุคุณในการนำมายพฤติกรรมใช้ความรุนแรงแบบใส่ตัวแปรเป็นขั้นตอน

สามารถสร้างสมการถดถอยได้ดังนี้

สมการถดถอยพหุคุณในรูปค่าแหนดิบ

$$\hat{Y}_{VIO} = -0.32 + 0.85_{SOC} + 0.17_{MED}^{**}$$

สมการถดถอยพหุคุณในรูปค่าแหนดิบ

$$\bar{Z}_{VIO} = 0.78_{Z_{MAD}}^{**} + 0.12_{Z_{SOC}}^{**}$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ตัวแปรการพบที่มีความรุนแรงในชุมชนและตัวแปรการเปิดรับสื่อที่มีความรุนแรง (MED) มีความสัมพันธ์พหุคุณกับตัวแปรพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงเท่ากับ .87 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรการพบที่มีความรุนแรงในชุมชน (SOC) และตัวแปรการเปิดรับสื่อที่มีความรุนแรง ร่วมกันนำมายพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง (VIO) ได้ร้อยละ 76

อภิปรายผลการวิจัย

1. ตัวแปรนำมายใน การวิจัยครั้งนี้มีความสัมพันธ์พหุคุณกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยนี้มีทั้งสอดคล้องและไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ดังนี้

1.1 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์พหุคุณกับพฤติกรรมการในความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น คือการพบที่มีความรุนแรงในชุมชนและการเปิดรับสื่อที่มีความรุนแรง

การเปิดรับสื่อที่มีความรุนแรงมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพราะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นวัยที่อยู่ในช่วงของวัยรุนซึ่งเป็นช่วงวัยที่มีความสนใจในสิ่งต่าง ๆ

สนใจในการรับชมสื่อ ซึ่งปัจจุบันสื่อต่าง ๆ นั้นสามารถเข้าถึงได้หลากหลายรูปแบบทั้งในรูปแบบ รายการโทรทัศน์ หนังสือการ์ตูน เกมคอมพิวเตอร์ หรือสื่อทางอินเทอร์เน็ต เมื่อการเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ทำได้ง่ายไม่ว่าจะผ่านการอ่าน การฟัง การชม การเล่น เนื้อหาเรื่องราวต่าง ๆ ที่มีความรุนแรงนั้น Intaraprasert (2014) ที่ศึกษาอธิพิจารณาของสื่อที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเด็กและเยาวชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า อิทธิพลของสื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงของเด็กและเยาวชน พบว่า สื่อที่เข้าถึงและใช้ประโยชน์เป็นอับดับแรก คือ โทรทัศน์ รองลงมา คือ อินเทอร์เน็ต และภาพนิทรรศ เวลาเข้าชมสื่อแต่ละประเภทในหนึ่งวัน พบว่า สื่อที่มีการเข้าชมมาก ได้แก่ ภาพนิทรรศ โทรทัศน์ เกมคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต และโทรศัพท์เคลื่อนที่ ความรุนแรงที่อยู่ในสื่อด้านภาพ และเสียง อันดับแรก คือ ภาพนิทรรศ รองลงมา คือ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต ความรุนแรงที่อยู่ในสื่อด้าน เนื้อหา อันดับแรก คือ โทรทัศน์ รองลงมา คือ ภาพนิทรรศ และหนังสือพิมพ์สอดคล้องกับ Commission of Free Youth and Seniors, Senate (2007) กล่าวว่า สาเหตุ แห่งความรุนแรงประการหนึ่งเกิดจากสื่อที่ผลิตในรูปแบบต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ บุคคล อาจเรียนรู้การกระทำความรุนแรงจากสื่อในรูปแบบต่าง ๆ นาน ๆ เข้าใจกลยุทธ์เป็นค่านิยมหรือความเชื่อที่รู้สึกว่า การกระทำนั้นเป็นเรื่องปกติธรรมชาติ ไม่เป็นความผิดแต่อย่างใดโดยสามารถถ่ายทอดจากรุ่นหนึ่งสู่รุ่นหนึ่งได้ เช่น ความรุนแรงจากสื่อสิ่งพิมพ์ ภาพนิทรรศ หรือวิดีโอ เป็นต้น

การพบที่นี้เหตุการณ์ที่รุนแรงในชุมชนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นนักเรียนที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นเป็นช่วงวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงในชีวิต ซึ่งมีความอ่อนไหวต่อสิ่งต่าง ๆ รอบตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งที่ได้พบเห็นและสัมผัสถูกต้องเป็นประจำ การพบที่นี้จากบุคคลใกล้ชิดและสภาพแวดล้อมรอบตัวที่มีการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง เช่น การทะเลวิวาท การทุบตี ชกต่อย ใช้กำลังในการตัดสินปัญหาอยู่เสมอ ทำให้เกิดการเรียนรู้และซึมซับ พฤติกรรมนั้น ๆ และแสดงออกซึ่งพฤติกรรมเหล่านั้นอย่างไม่เกรงกลัว เพราะเห็นว่าพฤติกรรมความรุนแรงที่พบที่นี้ เหล่านั้นเป็นเรื่องปกติและกล้าจะแสดงพฤติกรรมของมาหากัน ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ World Health Organization (2002) ซึ่งกล่าวว่าความรุนแรงที่เกิดในสังคมนั้น เกิดจากการจับกลุ่มแก่งวัยรุ่น การจัดหาปืน หรือ

สิ่งเสพติด การต่อสู้ระหว่างกลุ่มวัยรุ่น ตลอดจนการพบที่น้ำของความรุนแรง และก้าวร้าว สังคมต่างคนต่างอยู่รวมถึงกฎหมายในประเทศที่ปกป้องด้านสิทธิมนุษยชนต่ำ จึงทำให้การพบที่นี้มีความรุนแรงและแสดงออกซึ่งความรุนแรงการเลียนแบบพฤติกรรมที่พบที่นี้ในช่วงวัยรุ่นนั้น เกิดขึ้นได้ง่ายเนื่องจากวัยรุ่นเป็นที่มีความอยากถือยากรหัน และเป็นช่วงวัยที่ให้ความสัมพันธ์กับเพื่อนและสังคมรอบข้างมากกว่าช่วงวัยอื่น ดังนั้นการที่เด็กในช่วงวัยนี้พบที่นี้ ภาพของเพื่อนร่วมกลุ่มหรือบุคคลในสังคมซึ่งแสดงออกถึง พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงอยู่สู่เสมอจะทำให้เด็กเกิดการซึมซับถึงพฤติกรรมเหล่านั้นได้ดีและจะส่งผลให้แสดงออกมาซึ่งพฤติกรรมความรุนแรงในกลุ่มนักเรียนที่ Kotkumpa, Erawan & Boonchai (2012) ที่ศึกษาพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในกลุ่มนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษา พบว่า ลักษณะด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ชุมชนและโรงเรียนมีความเห็นว่า พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนเป็นพฤติกรรมปกติที่มีอยู่ในทุกชุมชน ไม่มีการจัดการแก้ปัญหาที่เด็ดขาด พฤติกรรมที่ทำก่อนตีกัน คือ การแต่งกายอย่างรัดกุม ร่วมกันตั้งกฎติกา เช่น ตีกันตัวต่อตัว ห้ามรุมตี ห้ามถ่ายภาพ ห้ามใช้อาวุธ เป็นต้น ส่วนพฤติกรรมขณะตีกันมีการตอบช่วง จิกกัด ด่าหอกด้วยถ้อยคำที่หยาดคาย และมีการปฏิบัติตามกฎติกาอย่างเคร่งครัด และพฤติกรรมหลังจากการตีกันจะมีการรวมกลุ่มเพื่อสนับสนุนในเรื่องราวที่เกิดขึ้น ไม่มีการแจ้งตำรวจ ไม่บอกรู้ผู้ปกครอง ไม่ไปโรงพยาบาล และคิดว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไม่รุนแรง

1.2 ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น คือ ความผูกพันทางจิตใจกับครอบครัว

ความผูกพันทางจิตใจกับครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อาจเนื่องมาจากนักเรียนซึ่งเป็นช่วงวัยรุ่น เริ่มเห็นความสำคัญของเพื่อน และความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนมากขึ้น บทบาทของครอบครัว จึงมีความสำคัญอย่างมาก ในขณะที่ความคิดเห็น การซักชวนของเพื่อน ๆ หรือสื่อต่าง ๆ กล้ายเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อวัยรุ่นมาก ถึงแม้วัยรุ่นจะได้รับความรัก ความอบอุ่น การดูแลเอาใจใส่จากครอบครัวก็ตาม สอดคล้องกับแนวคิดด้านจิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย ตั้งแต่วัยรุ่น ถึงวัยสูงอายุ สอดคล้องกับ Worakleap (2009) ที่ศึกษาการตรวจสอบตัวแปรพฤติกรรมทำนายการใช้ความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งพบว่าความสัมพันธ์ระดับช่วงวัย ความสัมพันธ์กลุ่มที่มีผลต่อพฤติกรรมของเด็กในช่วงวัยรุ่น

กลุ่มเพื่อนมีความสำคัญมากกว่าครอบครัวซึ่งพบว่าเด็กในช่วงวัยนี้ความสัมพันธ์และความสำคัญของครอบครัวจะลดน้อยลง จึงทำให้ความสัมพันธ์ทางจิตใจกับครอบครัวนั้นส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงของเด็กลดลงตามไปด้วย

2. ตัวแปรที่สามารถทำนายพฤติกรรมความรุนแรงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น คือ การเปิดรับสื่อที่มีความรุนแรง (MED) การพบเห็นเหตุการณ์ความรุนแรงในชุมชน (SOC) ซึ่งตัวแปรทั้งสอง ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้ร้อยละ 76 ผลคลื่นกับทฤษฎีการเรียนรู้ของ (Bandura, 1986) ซึ่งกล่าวว่าการเรียนรู้ของมนุษย์ส่วนใหญ่เป็นการเรียนรู้โดยการสังเกตการกระทำของผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวแบบการกระทำจริง ๆ หรือการคอบหาสามาçonในกลุ่มทำให้เอ่าค่านิยมและพฤติกรรมของบุคคลอื่นมาเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติ ผลคลื่นกับ Intaraprasert (2014) พบว่าอิทธิพลของสื่อที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงในเด็กและเยาวชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของเด็กและเยาวชน ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสื่อเด็กและเยาวชน และสถานการณ์ในชุมชน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรง

สรุป

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนมัธยมสิริวัลวารี ๓ ฉะเชิงเทรา คือ ตัวแปรการพบเห็นความรุนแรงในชุมชน (SOC) และตัวแปรการเปิดรับสื่อที่มีความรุนแรง (MED) ที่มีความสัมพันธ์พหุคุณกับตัวแปรพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงเท่ากับ .87 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรการพบเห็นความรุนแรงในชุมชน (SOC) และตัวแปรการเปิดรับสื่อที่มีความรุนแรง ร่วมกันทำนายตัวแปรพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง (VIO) ได้ร้อยละ 76 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ดังนั้นจึงสามารถนำปัจจัยตัวแปรการพบเห็นความรุนแรงในชุมชน (SOC) และตัวแปรการเปิดรับสื่อที่มีความรุนแรง (MED) มาเป็นหลักหรือแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ต่าง ๆ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนมัธยมสิริวัลวารี ๓ ฉะเชิงเทรา ผู้ปักธงชัยของนักเรียนและบุคคลที่สนใจนำไปใช้เป็นแนวทางในการดูแลและป้องกันเพื่อลดปัญหาการใช้พฤติกรรมความรุนแรงของเด็กและเยาวชนได้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์พหุคุณ และสามารถทำนายพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงได้คือ การเปิดรับสื่อที่มีความรุนแรง การพบเห็นเหตุการณ์ที่รุนแรงในชุมชน ดังนั้นจึงเสนอแนะดังนี้

1. ผู้ปักธงชัย ควรเอาใจใส่ ดูแล ตรวจสอบอย่างเข้มงวดในการเลือกชั้มชนการโทรศัพท์ทัศน์ การอ่านหนังสือ การตูน การเล่นเกมคอมพิวเตอร์ และการใช้อินเทอร์เน็ต จำกัดระยะเวลาในการใช้สื่อให้เหมาะสมและค่อยให้คำแนะนำเกี่ยวกับสื่อที่ไม่เหมาะสม

2. หน่วยงานภาครัฐควรเข้ามามีบทบาทในการควบคุมเนื้อหาการนำเสนอสื่อต่าง ๆ อาจมีบทลงโทษอย่างจริงจัง

3. ผู้ปักธงชัยให้ความสนใจ ดูแลการควบเพื่อนของนักเรียน ค่อยสอบถามเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน ซักขวัญให้พากลุ่มเพื่อนที่คบหากันมาที่บ้าน เพื่อทำความรู้จักและให้ผู้ปักธงชัยได้รับรู้ถึงอุปนิสัยใจของเพื่อน

4. ครุครัวเอาใจใส่และให้ความสำคัญในการติดตามพฤติกรรมของนักเรียน และหาแนวทางในการแก้ไขเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนที่มีปัญหาได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะแตกต่างจากการศึกษาครั้งนี้ เช่น นักเรียนในระดับประถมศึกษา นักเรียนระดับอาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษา เพื่อเปรียบเทียบผลที่ได้รับว่ามีความคล้ายคลึง หรือแตกต่างกันในด้านใดบ้าง มากน้อยเพียงใด เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาพฤติกรรมที่เหมาะสมกับบุคคลในช่วงวัยต่าง ๆ

2. ควรนำตัวแปรอื่น ๆ เข้ามาในโมเดลการวิเคราะห์การคัดถ่ายพหุคุณ เช่น สภาพแวดล้อม บุคลิกภาพ ของนักเรียน ค่านิยม ความภาคภูมิใจในตนเอง เป็นต้น

References

World Health Organization. (2002). Factors that Lead to Quarrels among Grades 11 of Phayao School. Retrieved March 31, 2016, จาก http://natnutdream.blogspot.com/2013/02/blog-post_9266.html.

Bandura, A. (1986). *A Social Cognitive Theory*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.

Commission of Free Youth and Seniors, Senate. (2007). *Violence Against Children, Women and the Elderly in the Family*. Bangkok: The Secretariat of the Senate. [in Thai]

Hair, J. F., Jr., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2010). *Multivariate Data Analysis* (7th ed.). Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.

Hongthong, R. (2007). *The Geographic Information Database for Monitoring and Event Notification in Bickering among Vocational Students*, Min Buri District, Bangkok. [in Thai]

Intaraprasert, S. (2014). The relationship between media influence and violent behavior of child and youth in Bangkok. *SDU Research Journal Humanities and Social Sciences*, 10(3), 17-36. [in Thai].

Kotkumpa, U., Erawan, P., & Boonchai, P. (2012). The violent behavior in female student groups of secondary schools. *Educational Measurement Mahasarakham University Journal*, 17(1), 343-353. [in Thai]

Kongpreepan, C. (2001). *Problem and Measures for Prevention and Controversy among Students of Industrial, Rajamangala University of Technology in Bangkok and Surrounding Areas*. M.I. Ed. Thesis, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang. [in Thai]

National Economic and Social Advisory Council. (2001). Violence in Thailand. Retrieved November 9, 2013, from [http://www.mwit.ac.th/~jat/contents/30102/30301_Violence in Thailand. \[in Thai\].](http://www.mwit.ac.th/~jat/contents/30102/30301_Violence in Thailand. [in Thai].)

Taweewat, P. (1997). *Behavioral Method and Social Sciences*. (7th ed.). Bangkok: Charoenphon. [in Thai]

Worakleap, A. (2009). The determination of variables to predict the violent behavior of high school students. *Research Metrology & Cognitive Science Journal*, 7(2), 67-80. [in Thai]